

Motion till riksdagen

1987/88:Ub347

av Ann-Cathrine Haglund och Elisabeth Fleetwood

(m)

om förbättrad språkundervisning

I budgetpropositionen tillstyrks inrättandet av ett s. k. schackgymnasium i Norrköping för att ge mycket schackbegåvade elever möjlighet att träna sig i sitt spel på en gemensam plats.

För duktiga idrottande ungdomar finns möjlighet att söka till s. k. idrottsgymnasier eller att byta ut ett ämne mot idrott på hemorten. Därmed kan de få mycket goda förutsättningar för träning och tävlingar samtidigt som de fullföljer sina gymnasiestudier.

Elever som är specialintresserade av språk har inte samma möjligheter att få ägna sig åt sitt intresse som schack- och idrottsintresserade elever. Det är värdefullt för idrottande elever att kunna kombinera idrottsträning med studier på det sätt som ett s. k. idrottsgymnasium erbjuder. Det är dock mycket märkligt att inte samma möjligheter finns för elever som är särskilt intresserade av exempelvis språk. Ännu mer märkligt blir det när nu ett schackgymnasium startar.

Många hyser oro för utvecklingen inom språkundervisningen. Oron uttrycks bl. a. i skriften "Har språken en framtid i den svenska skolan" som utgivits av Riksföreningen för lärarna i moderna språk, Lärarnas riksförbund, Svenska arbetsgivareföreningen, Industriförbundet och Exportrådet.

I en alltmer internationaliserad värld måste människor kunna kommunicera med varandra över gränserna, kunna förstå olika livsvillkor och olika kulturmönster. Ett litet land som Sverige är mycket beroende av handel och andra kontakter, inte minst kulturella, med andra länder.

Vi svenskar måste själva skaffa oss förutsättningar för internationell kommunikation om vi skall kunna tillgodose behovet av internationellt utbyte samt av kunskaper och erfarenheter från andra länder. Vi måste själva lära oss de främmande språken – vi kan aldrig begära att människor i andra länder, annat än i mycket liten omfattning, skall lära sig vårt språk. Vi kan heller inte vänta oss överseende om vi hackar och stakar oss fram på ett främmande språk. Framgångsrik handel med andra länder eller förhandlingar av olika slag förutsätter god språkfärdighet.

I många olika yrken krävs god språkfärdighet. Andra vill för sin tillfredsställelse skull kunna förstå och tala med andra människor. Att man kan tala med varandra över gränserna är en förutsättning för att skapa och öka den respekt och förståelse folken emellan som är så viktig för frihet, fred och mänskliga rättigheter.

Om vi inte kan kommunicera på främmande språk kan vi drabbas av kulturell utarmning. Mångfald är en förutsättning för ett rikt kulturliv. Därvid spelar utbyte med andra länder en stor roll, liksom möjligheterna att kunna läsa, höra och förstå originalspråket.

Vårt land behöver människor med goda språkkunskaper. Vad är då naturligare än att uppmuntra de elever som är särskilt intresserade att fördjupa sig i sina språkstudier? Elever i såväl grundskola som gymnasium bör få möjligheter att välja att läsa språk i större omfattning om de så önskar och har förutsättningar för det.

Eftersom det finns möjligheter för idrottande och schackintresserade elever att få särskilt gynnsamma förhållanden, borde språkintresserade få detsamma.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att språkintresserade gymnasieelever bör få samma möjligheter som idrotts- och schackintresserade elever att träna och fördjupa sitt intresse på skoltid,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att s. k. språkgymnasier skall inrättas,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att försöksverksamhet med utökat timtal för språkintresserade elever i grundskolan i såväl engelska som B-språk bör genomföras.

Stockholm den 25 januari 1988

Ann-Cathrine Haglund (m)

Elisabeth Fleetwood (m)